ECLI:LV:JERT:2017:0922.C16066117.1.S
Lieta Nr.16066117
Nr.C16-0661-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2017.gada 22.septembrī

Jēkabpils rajona tiesa
tiesnese L.Baltmane-Zepa
rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA „Baložu komunālā saimniecība" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2017.gada 10.jūlijā SIA "Baložu komunālā saimniecība" iesniegusi Jēkabpils rajona tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka Baložu pilsētas pašvaldības īpašumā atrodas nekustamais īpašums /adrese A/. Ķekavas novada pašvaldība ir nodevusi īpašumu pārvaldīšanā prasītājai. Prasītāja pārvalda, apsaimnieko īpašumu un iekasē no dzīvojamo telpu lietotājiem maksu par īri, faktiski patērēto elektrību, ūdensapgādi, atkritumu izvešanu un apsaimniekošanas maksu.

2016.gada 20.jūlijā starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts dzīvojamās telpas īres un dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums, saskaņā ar kuru atbildētājs pieņēma lietošanā dzīvojamo istabu Nr., kas atrodas prasītājas apsaimniekotajā īpašumā /adrese A/. Līgums ir noslēgts līdz 2016.gada 31.decembrim.

Saskaņā ar līgumu atbildētājam ir jāmaksā gan īres maksa par dzīvokļa lietošanu, kas noteikta 49,80 EUR mēnesī, gan arī maksa par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem: ūdensapgādi un kanalizāciju pēc kopējā mājas skaitītāja rādījuma, sadalot patērēto proporcionāli uz katru mājas iedzīvotāju, elektroapgaismojumu pēc katras telpas individuālā skaitītāja rādījumiem, atkritumu izvešanu, sadalot proporcionāli uz katru mājas iedzīvotāju, kā arī par elektroapgaismojumu koplietošanas telpās, t. i., starpību starp mājas kopējā skaitītāja rādījumu un individuāli nodoto skaitītāju rādījumu kopsummu sadalot proporcionāli uz mājas iedzīvotājiem.

Atbilstoši līguma 2.4.punktam maksājumi atbildētājam jāveic saskaņā ar prasītājas izrakstītajiem rēķiniem līdz mēneša beigām.

Likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 12.panta pirmā un otrā daļa paredz, ka dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līguma noteiktajos termiņos un maksa par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, maksājama normatīvajos aktos vai dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos un kārtībā.

Prasītāja 2017.gada 10.janvāra rēķinā Nr.12869-1701 kļūdaini norādījusi pozīciju "īre", tādēļ 2017.gada 1.februārī prasītāja izrakstījusi realizācijas kredītrēķinu Nr.BKP KR000400, ar kuru samazinājusi 2017.gada 10.janvāra rēķina Nr.12869-1701 summu par 60,26 EUR.

Atbildētājs maksājumus par īri un komunālajiem pakalpojumiem ir veicis neregulāri. Parāds sācis veidoties no 2016.gada oktobra un kopējā nesamaksāto rēķinu summa ir 416,69 EUR.

Prasītāja nosūtījusi atbildētājam atgādinājuma vēstuli veikt rēķinu apmaksu, taču atbildētājs nav atlīdzinājis parādu.

Līguma 2.4.punkts paredz atbildētājam pienākumu maksāt līgumsodu 0,1 procenta apmērā no parāda summas par katru nokavējuma dienu.

Prasītāja ir aprēķinājusi atbildētājam līgumsodu 72,34 EUR. Aprēķināto līgumsodu prasītāja uzskata par nesamērīgi lielu attiecībā pret kopējo parāda summu. Civillikuma 1716.panta trešā daļa noteic, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra. Tā kā kopējais aprēķinātais līgumsods pārsniedz 10 procentus no pamatparāda, prasītāja līgumsodu samazinājusi līdz naudas summai 41,67 EUR.

Prasītājas ieskatā no atbildētāja piedzenami arī likumiskie kavējuma procenti par maksājuma kavējumu, kā to noteic Civillikuma 1753.pants. Savukārt Civillikuma 1754.pants noteic, ka procentiem vienmēr nepieciešams galvenais parāds jeb kapitālparāds, kas šajā konkrētajā gadījumā ir neatlīdzināta apsaimniekošanas un komunālo maksājumu maksa, ko atbildētājs nav atlīdzinājis prasītājai. Civillikuma 1765.pants paredz, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Likumiskie procenti ir aprēķināti par laika periodu no pirmās kavējuma dienas, kas seko pēc dienas, kas norādīta katrā rēķinā kā samaksas pēdējā diena līdz 2017.gada 1.jūnijam.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no /pers. A/ pamatparādu 416,69 EUR, likumiskos procentus 11,57 EUR, līgumsodu 41,67 EUR, kā arī valsts nodevu 71,14 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR apmērā. Prasītāja lūdz noteikt tās tiesības līdz sprieduma izpildes dienai (izsolei) saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā.

Prasība pamatota ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 12.pantu, Civillikuma 1., 1587., 1691., 1716., 1753., 1754., 1756., 1765, 2307.pantu.

Prasītāja nevēlas uzklausīšanu tiesas sēdē.

Atbildētājs paskaidrojumu par prasību tiesā nav iesniedzis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{22} panta pirmo daļu 2017.gada 14.jūlijā un 2017.gada 7.septembrī prasītājai un atbildētājam ir izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, pusēm ir izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesei *(lietas 35., 37., 38.lapa)*. Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesei.

Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmā daļa noteic, ka gadījumā, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Puses nav lūgušas lietas iztiesāšanu tiesas sēdē un, pārbaudot lietas materiālus, tiesa secina, ka nav šķēršļu lietas

izskatīšanai rakstveida procesā.

Civillietas izskatīšana nozīmēta rakstveida procesā 2017.gada 22.septembrī, par ko pusēm ir paziņots *(lietas 37.-38.lapa)*.

Atbildētājam korespondence sūtīta uz deklarēto dzīvesvietu *(lietas 42.lapa)*. Tiesa ņem vērā Civilprocesa likuma 56.pantā nostiprināto kārtību, kādā pusēm tiek piegādāti un izsniegti tiesas dokumenti un konkrēti minētā panta piektajā daļā nostiprināto paziņošanas prezumpciju - tiesas dokumenti fiziskajai personai tiek piegādāti pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, - pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Atbildētājs citu dzīvesvietas adresi tiesai nav paziņojis, tāpēc atbilstoši Civilprocesa likuma 56.[1] panta otrajai daļai uzskatāms, ka dokumenti atbildētājam izsniegti deklarētajā dzīvesvietas adresē septītajā dienā no to nosūtīšanas dienas.

Atbildētājs paziņošanas prezumpciju nav atspēkojis norādot uz objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no viņa gribas bijuši par šķērsli dokumentu saņemšanai norādītajā adresē, jo kā zināms, tad dzīvesvietas deklarēšanas mērķis ir, lai ikviena persona būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību *(sk. Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 1.pantu)*.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka prasītājas prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektajā daļā noteikts, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs nav cēlis iebildumus pret prasību, nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka atbildētājam nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Ar lietas materiāliem pievienoto 2015.gada 9.aprīļa nekustamā īpašuma pārvaldīšanas līgumu Nr.21-22/15/43 un tam pievienoto pielikumu ir pierādīts, ka Ķekavas novada pašvaldība uzdevusi prasītājai pārvaldīt pašvaldības īpašumā, valdījumā un pārvaldīšanā esošās dzīvojamās mājās, tajā skaitā, arī dzīvojamo māju /adrese A/*(lietas 10.-14.lapa)*.

Saskaņā ar Civillikuma 3.pantu tiesiskā attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bija spēkā šīs attiecības rašanās laikā, tāpēc, izskatot konkrēto civillietu, piemērojami likumi, kas bija spēkā 2016.gada 20.jūlijā, proti, dzīvojamās telpas īres un dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma Nr.Jaun1-34/2015 noslēgšanas brīdī.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Civillikuma 1511.pants noteic, ka līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p.).

Civillikuma 2112.pants noteic, ka īre ir līgums, ar ko viena puse piešķir vai apsola otrai par zināmu īres maksu kādas lietas lietošanu.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvojamās telpas īre ir dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu. Dzīvojamās telpas lietošanas tiesības citai personai var nodot dzīvojamās telpas īpašnieks, savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka dzīvojamās telpas lietošanas vienīgais pamats īrniekam ir dzīvojamās telpas īres līgums.

2016.gada 20.jūlijā starp atbildētāju un prasītāju noslēgts dzīvojamās telpas īres un dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr.Jau1-34/2015. Saskaņā ar noslēgto līgumu prasītāja nodevusi atbildētājam lietošanā dzīvojamo istabu Nr. /adrese A/, savukārt līguma otrajā daļā puses vienojušās, ka maksa par īri mēnesī ir 49,80 EUR, saņemtie komunālie pakalpojumi maksājami pēc piegādātāja noteiktajiem tarifiem vienlaicīgi ar īres maksu, tas ir, ūdensapgāde un kanalizācija pēc kopējā mājas skaitītāja radījuma, sadalot patērēto proporcionāli uz katru mājas iedzīvotāju, elektroapgaismojumu pēc katras telpas individuālā skaitītāja rādījumiem, atkritumu izvešanas maksu sadalot proporcionāli uz katru mājas iedzīvotāju, kā arī par elektroapgaismojumu koplietošanas telpās kā starpību starp mājas kopējā skaitītāja rādījumu un individuāli nodoto skaitītāju rādījumu kopsummu, sadalot proporcionāli uz mājas iedzīvotājiem.

Atbilstoši līguma 2.4.punktam maksājumi atbildētājam jāveic saskaņā ar prasītājas izrakstītajiem rēķiniem līdz mēneša beigām, kavējumu gadījumos par katru nokavēto dienu nosakot soda naudu 0,1 procenta apmērā no parāda summas. Līgums noslēgts no 2016.gada 20.jūlijam līdz 2016.gada 31.decembrim *(lietas 16.-19.lapa)*.

Tiesa secina, ka atbildētājs noslēgto līgumu juridiski nav apstrīdējis, tātad tas atzīstams par tiesīgi noslēgtu darījumu, kas atbilstoši Civillikuma 1587.pantam uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Līdz ar to, ievērojot norādīto, atbildētājam ir pienākums pildīt pieļīgtās saistības.

Civillikuma 1590.pants noteic, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Lai arī prasītāja un atbildētājs vienojušies par visiem būtiskajiem līguma noteikumiem, atbildētājs ar parakstu apliecinājis, ka ar visiem līguma noteikumiem iepazinies, piekrīt tiem pilnībā un apņemas tos pildīt, kā tas izriet no prasības pieteikumā norādītā un lietas materiāliem, tad labprātīgi uzņemtās saistības atbildētājs nav pildījis, izveidojoties parādam.

Civillikuma 2141.pants noteic, ka īriekam jāmaksā īres maksa līgumā noteiktajos termiņos. Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 12.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos.

Līguma 2.1.punktā noteikts īrnieka pienākums samaksāt īres maksu 49,80 apmērā *(lietas 16.lapa)*, taču atbildētājs nav pienācīgi pildījis norādīto līguma punktu.

Saskaņā ar likuma par „Par dzīvojamo telpu īri" 11.[3] panta pirmo daļu dzīvojamās telpas īres līgumā nosakāmi tie pakalpojumu veidi, kurus dzīvojamās telpas lietošanas laikā saņem īrnieks, kas ir pamatpakalpojumi, kuri ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu (apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana) un papildpakalpojumi, par kuru sniegšanu izīrētājs un īrnieks vienojušies dzīvojamās telpas īres līgumā (karstais ūdens, gāze, elektrība, garāža, autostāvvieta u.c.) un no kuriem īrnieks var atteikties, divas nedēļas iepriekš rakstveidā brīdinot izīrētāju.

Atbilstoši noslēgtajam dzīvojamās telpas īres un dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumam atbildētāja pienākums bija maksāt par saņemtajiem pakalpojumiem, kurus prasītāja atbilstoši līguma 2.2.punktam apņēmusies sniegt *(lietas 16.lapa)*, taču no īres un komunālo pakalpojumu parāda izziņas redzams, ka atbildētājam izveidojies parāds par saņemtajiem pakalpojumiem.

Secināms, ka, lai arī atbildētājs apņēmies laicīgi veikt līgumā noteiktos maksājumus, šis pienākums nav veikts godprātīgi. Tiesai nav pamata apšaubīt faktu, ka prasītāja savas no līguma izrietošās saistības ir izpildījusi, savukārt atbildētājs, kā tas izriet no lietas materiāliem, savus pienākumus saskaņā ar noslēgto dzīvojamās telpu īres līgumu nav izpildījis, proti, nav pilnīgi veicis prasītājai samaksu par īri un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, kā rezultātā izveidojies parāds 416,69 EUR apmērā.

Atbildētājs ir brīdināts par izveidojušos parādu un tā nenomaksāšanas sekām *(lietas 27.lapa)*, taču, neskatoties uz to, parāds nav samaksāts. Atbilstoši Civillikuma 1838.pantam to, ka samaksa izdarīta jāpierāda tam, kas to apgalvo, un tā kā atbildētājs nav pierādījis parāda samaksu, tad no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams pamatparāds par neveiktajiem īres un komunālajiem maksājumiem.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja līgumsodu par laikā neveiktajiem maksājumiem 41,67 EUR apmērā par laika posmu līdz 2017.gada 1.jūnijam (*lietas 29.lapa*).

Civillikuma 1716.pantā noteikts, ka līgumsods ir pamețums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Civillikuma 1720.panta 2.punkts noteic, ka līgumsodu, kā arī līguma izpildīšanu var prasīt, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā. Atbilstoši Civillikuma 1717.pantam līgumsodu var pievienot katram līgumam un līgumsoda apmēru noteic līdzēji.

Līguma 2.4.punktā puses vienojušās, ka maksājumu kavējumu gadījumos par katru nokavēto dienu maksājama soda nauda 0,1 procenta apmērā no īres un komunālo maksājumu parāda summas *(lietas 16.lapa)*.

Vērtējot līgumā pušu pielīgto jēdzienu – "soda nauda", tiesa secina, ka Civillikumā netiek reglamentēts tāds tiesību institūts kā soda nauda. Civillikuma saistību tiesību daļā tiek reglamentēts procentu (gan par naudas summas lietošanas atvēlēšanu, gan par samaksas nokavējumu), kā arī līgumsoda institūts. Procentu un līgumsoda institūti ir atšķirīgi, un tie noteic dažādas tiesiskās sekas. Līdz ar to tiesai ir jānoskaidro, kādā nozīmē īres līgumā ir lietots jēdziens "soda nauda".

Atbilstoši Civillikuma 1753.pantā noteiktajam procenti ir tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Savukārt Civillikuma 1716.panta pirmā daļa līgumsodu definē kā pamețumu, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā).

Kā atzīts tiesību doktrīnā, tad līgumsods ir civiltiesību institūts ar divējādu dabu. No vienas puses, tas ir saistības pastiprinājums un iedarbojas kā nelabvēlīgu seku draudi, kamēr saistība vēl nav pārkāpta. No otras puses, līgumsods kļūst par atbildības izpausmi tad, ja pastiprinājums izrādījies nepietiekams, lai atturētu parādnieku no saistības pārkāpuma. Līgumsoda kā saistības pastiprinājuma uzdevums ir ietekmēt parādnieka gribu, iedarbojoties uz viņa mantiskajām interesēm (*sk. K.Torgāns. saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. Tiesu namu aģentūra, Rīga; 2006, 155.lpp*).

Civillikuma 1505.pants noteic, ka, ja rodas šaubas par vārdu nozīmi, jāievēro to jēgums un darījuma dalībnieku skaidri izsacītais vai kā citādi izrādītais nodoms.

Tiesa uzskata, ka līguma 2.4.punktā lietotais termins "soda nauda" vairāk ir vērtējams kā līgumsods, nevis procenti. Pielīgtā "soda nauda" liecina par līgumslēdzēju pušu nodomu pastiprināt saistību izpildījumu, kā arī par civiltiesiskas sankcijas piemērošanu gadījumā, ja saistība netiks izpildīta noteiktā termiņā.

Izvērtējot aprēķinātā līgumsoda apmēru, tiesa atzīst, ka līgumsoda apmērs noteikts atbilstoši Civillikuma 1716.pantā noteiktajam, proti, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Līgumsods 41,67 EUR apmērā ir taisnīgs, samērīgs attiecībā pret kavētajiem maksājumiem, tas nav vērtējams pārmērīgs un tas atbilst Civillikuma 1. pantā ietvertajam labas ticības principam, līdz ar to nav pamata tā samazināšanai vai parādnieka atsvabināšanai no pienākuma to maksāt saskaņā ar Civillikuma 1721.pantu. Ņemot vērā minēto, līgumsods norādītajā apmērā piedzenams no atbildētāja.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus par laikā neveiktajiem īres un komunālajiem maksājumiem 11,57 EUR apmērā par laiku līdz 2017.gada 1.jūnijam (*lietas 30.lapa*).

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu vai lietošanas ilgumu. Civillikuma 1754.pants noteic, ka procentiem vienmēr nepieciešams galvenais parāds jeb kapitālparāds.

Tiesa secina, ka prasītājai atbilstoši Civillikuma 1759. un 1652.panta noteikumiem ir tiesības prasīt likumiskos sešus procentus gadā. Neapmaksājot pamatparāda summu, atbildētājs ir pielaidis nokavējumu, un par nokavējuma laiku atbildētājam ir pienākums maksāt nokavējuma procentus.

Saskaņā ar Civillikuma 1.pantu ne tikai tiesības izlietojamas, bet arī pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas liecinātu par tādu apstākļu esamību, kas būtu pamats atbilstoši Civillikuma 1657.panta noteikumiem lemt par parādnieka atsvabināšanu no viņam nelabvēlīgām nokavējuma sekām, tādēļ tiesa prasību daļā par nokavējuma procentu piedziņu 11,57 EUR apmērā atzīst par pamatotu.

Prasītāja lūgusi tiesu noteikt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos sešus procentus gadā.

Saskaņā ar Civillikuma likuma 1765.pantu un Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās parāda pamatsummas 416,69 EUR apmērā, nepārsniedzot tās apmēru.

Apmierinot prasību, atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai no atbildētāja par labu prasītājai tiesa piespriež visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja, ceļot prasību tiesā, samaksājusi valsts nodevu 71,14 EUR *(lietas 32.lapa)* apmērā, kas piedzenama no atbildētāja par labu prasītājai.

Prasītāja samaksājusi arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR *(lietas 33.lapa)* apmērā, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi. Arī šie izdevumi piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1} pantam atbildētājam nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa 8., 97., 193., 195., 204.^{1} 250.^{25} pantu tiesa

nosprieda

apmierināt SIA "Baložu komunālā saimniecība" maza apmēra prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Baložu komunālā saimniecība", vienotais reģistrācijas Nr.40003201921, pamatparādu 416,69 EUR (četri simti sešpadsmit *euro* un 69 centi) par laika periodu no 2016.gada 1.augusta līdz 2016.gada 31.decembrim, likumiskos nokavējuma procentus 11,57 EUR (vienpadsmit *euro* un 57 centi) par laika periodu līdz 2017.gada 1.jūnijam, līgumsodu 41,67 EUR (četrdesmit viens

euro un 67 centi) par laika periodu līdz 2017.gada 1.jūnijam, kā arī valsts nodevu 71,14 EUR (septiņdesmit viens *euro* un 14 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR (trīs *euro* un 30 centi).

Parāda summa iemaksājama SIA "Baložu komunālā saimniecība" norēķinu kontā AS "Swedbank" LV02HABA0551004974432.

Noteikt SIA "Baložu komunālā saimniecība", vienotais reģistrācijas Nr.40003201921, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, sešus procentus no pamatparāda summas 416,69 EUR (četri simti sešpadsmit *euro* un 69 centi), nepārsniedzot tās apmēru.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Jēkabpils rajona tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā 2017.gada 22.septembrī.

Tiesnese L.Baltmane-Zepa